

(అతి)నీత నీకు దొక్కవరు

మూల చిహ్నము

—సి.పి.రమణ

అంబునామ
వెంకటేశ్వరమ్

8.00

(అవి) నీతి నీకు దిక్కెవరు?

(శ్రీ సాత్ర) లేని మహాజ్వల నాటిక)

రచన :

బ్ర సబ్బోయిన

నవరత్న బుక్ సెంటర్
బిజయవాడ-2.

మరిముద్రణ]

1983

[వల: 8.00

అంకితం

కళాకారుల- కళాప్రియుల- భరతమూల దాశ్య
 శ్లాఖలాలను తునాతుపకలు చేయుటకు కొనసాగింది
 అనంత పోరాటంలో నిరంతరం కృషిచేసిన స్వాతంత్ర్య
 సమర యోధులైన శ్రీ కర్వతం వెంకటేశ్వరరావుగారికి
 కళాకుసుమాలతో ఈ నాటికను అంకితమిస్తున్నాను

—బై నరసింహ

పాత్రల పరిచయం

నరసింహం	భూస్వామి 45 సం॥
పుల్లి గాడు	నాకరు 50 సం॥
ఎల్లి గాడు	నాకరు 25 సం॥
కాంతికుమార్	22 సం॥
కట్నాలకాంతయ్య	45 సం॥

(నరసింహంగార్హస్థ్యవనంలో అది ఒక గది. గదిలో ఇంట్లోనుంచి గదిలోకి వచ్చుటకు ఒక ద్వారం, బయటనుంచి గదిలోకి వచ్చుటకు ఒక ద్వారం ఉంటాయి. గదిలో ఒక ప్రక్క శీబిల్ ఒకటి, శీబిల్ ప్రక్కనే రెండు కుర్చీలు ఉంటాయి. శీబిల్ పైన వార్తాపత్రిక ఒకటి, పోస్ట్ ఒకటి ఉంటాయి. శీబిల్ సారుగులో ఒక కొరడా వుండాలి. గోడలకు దేశ నాయకుల పోటోలు ఉంటాయి. మధ్యగోడకు భారత మాత సాటో లేక కేంద్రం ఉండుట మంచిది. అలంకరణ అంతా ఒక విధమైన పెద్ద తరహా కుటుంబానికి సంబంధించి నదిగా ఉండాలి.

తెర లేచేసరికి నరసింహం పేకరు చదువుతూ అటూ ఇటూ తిరుగుచుండును)

నరసింహం : పేకర్ లో చూస్తూ విజయవాడ, 10-8-1979
చిట్టలక చిన్నా రావు తప్పిపోయాడు. వయస్సు 18
సంవత్సరాలు, నిండయిన విగ్రహం, చామఃఛాయ

రంగు,
ఉదయ
అగుపిం
కొండ
సులు
యమకి
జరుపు
రాశిని
హు!
వీరు
మార
మా
బం
ప్రజ
పెద్ద
ది

నర : ఎవ
బయ : నేనే
నర : ఏం
బయ : ఇయ
నర : ఏం
బయ : జర
నర : జ్వర
రంగు

రంగు. ముఖంపై పల్లవి మచ్చ ఉంటుంది. మూ...
 ఉదయం వేళకు తీయగానే తప్పిపోవటం తప్ప మరేం
 అగుపించలేదే. (పేత్రెత్తి, బెల్లంకొండలో అల్లం
 కొండ హత్య. నిందితులని ముగ్గురు వ్యక్తులని పోలీ
 సులు కప్పడిలోకి తీసుకున్నారు పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్
 యమకింకరరావు మిగిలిన దోమలకొరకు వర్యావు
 జరుపుచున్నారు. (పేత్రెత్తి) జోగినాథంజనతాపార్వతి
 రాజనామా చేసి, కాంక్రెస్(ఎ) లో చేరిక (స్వగతం)
 హు! రాజకీయం అంటేనే రంగులు మార్చటంకదా!
 వీరు పార్టీలు మారారు. అవలు ఈరోజుల్లో పార్టీలు
 మార్చటం ఒక ఫాషన్ గా తయారయింది. పార్టీలు
 మారనివారు (ఎ) నాయకులు కాలేరు. ఏ పార్టీకి
 బలం వుంటే ఆ పార్టీ తెండా సీడలో తలదాచుకునే
 ప్రజా సేవకులు వీరు. పదవులకోసం పార్టీలు మార్చే
 పెద్దలు వీరు.

[బయటనుంచి "బాబయ్యా"]

పర : ఎవర్రా అది?

బయ : నేనేనండి బాబయ్యా! నూకాలమ్మకొడుకుని.

పర : ఏంటిరా?

బయ : ఇయ్యాల ఎల్లి గాడు పనికి రాడంట బాబయ్యా!

పర : ఏంటిరా వాడికి ఏమయింది?

బయ : జర మొచ్చినాది బాబయ్యా, వద్దు కాలిపోతుంది.

పర : జ్వరం తగిలితే, ఇక్కడ ఈ పసంతా ఎవరు చేస్తా
 రంట వాడి అమ్మ మొగుడు?

బయ : ఏమోనండి బాబయ్యా!

నర : నేను వాణ్ని రమ్మన్నానని చెప్పరా!

బయ : అలాగే దొరా!

నర : తిండికి తిండిబోతులు - పనికి దొంగలు. తేరగా వస్తుందని కంచాలు కంచాలు తింటే రోగాలు రాక ఏమొస్తాయి. చీమ చిటుక్కుమంటే పని మానేస్తారు. ఇక్కడవారు చేస్తారో వాళ్ళ బాబుగారు.

[వుల్లి గాడు ప్రవేశం. బక్కచిక్కిన ముఠిసి, తల నెరిసింది. చిందర పందరగా తెలసంస్కారం లేదు. గడ్డం మాసివుంది. నీరుకాయబట్టిన బాడి ధరించి ఉన్నాడు. చిరిగిన పంచ మొలకు చుట్టుకున్నాడు. దిరిగి, మాసివ కండువ భుజంపై ఉంటుంది.]

వుల్లి గాడు : బాబయ్యా!

నర : ఏంటి నీకేమొచ్చింది?

వు : నాకేటి రాలేదు బాబయ్యా. మీకే ఉత్తరమొచ్చింది.

నర : ఉత్తరమా ఏది?

వు : ఇదిగోండయ్యా. (ఉత్తరం ఇచ్చాడు)

నర : (చదువుతూ) అరే, వుల్లి గా రేవు లేదు ఎల్లుండి పట్టుకుంటుంది అమ్మాయి వస్తుందిరా!

వు : సొరాజ్జమ్మగోరా బాబయ్యా!

నర : అవునురా! నా వకైక కుమార్తె లి.వ. పూర్తిచేసుకుని తిరిగివస్తుంది. ఒరే వుల్లి గా ఇల్లంతా జాగ్రత్తగా కదిగి కుడిది శుభ్రంచేసి అన్నీ సిద్ధంచేయండి.

లేకుంటే ఆమ్మాయి నన్ను కన్ను ఇట్టేసి బాబాయి
స్తుంది. అయినా నీవని ఆ ప్రతుండటావురా ఈ
పనులు?

పు : రా కూతురు నుకీలను పిలిచి, దానిచేత చేయిస్తా
లెండి.

నర : ఎవరూ? నీ కూతురు నుకీల చేతనా ఛ ఛ ఆ పని
మాత్రం చేయించకు.

పు : ఏం బాబయ్యా?

నర : ఛ ఛ నుకీల చాలామందిది. ఈ మోటుపనులు
గొడ్డుచాకిరీ ఆ ఆమ్మాయి దెయ్యలేదుగాని ముత్యా
లుని పిలిచి చేయించు.

పు : మా నుకీలమీద ఎంత వయండి బాబయ్యా?

నర : పిచ్చివాడా! ఎవరిచేత ఏ పనులు చేయించాలో, ఎవరి
చేత ఏ ఏ పనులు చేయించుకోవాలో నాకు బాగా
తెలుసు. నీ కుమార్తె మహా చక్కనిది. అలాంటి
చక్కని చుక్కచేత ఈ యధవపనులు చేయిస్తానా
అనలు మాట్లాడితే ఆ పిల్ల మీ ఇంట్లో ఉండకూడదు
నా ఇంట్లో ఉండాలి. ఏ యం. బి. బి. యస్.
డాక్టర్ లేక నాలాంటి ధూస్వామో దీనికి మోగుదు
కావాలి. అప్పుడు దాని అందం చందం బంగారాని!
పరిమళం అంటిపట్టుంటుంది.

పు : నేను అంతటి మారాజ్జు ఎక్కడ తెచ్చేది బాబయ్యా?
మా చిరికిన బ్రతుకులకు అతుకు లేకును నేవరికి నా
ప్రాణం పోతుంది.

ధిర : నీవేం చేస్తావు పోరా! అదంతా మీ సుశీల అమ్మ పంపే ఆహారమేమిటి. వెళ్ళి పనిమాడు.

పు : ఇట్లాగే బాబయ్యా! అదురుట్లాసికి మించింది లేదు. (పుల్లిగాడు బయటికెళ్ళాడు పేపరు మడిచి రుబ్బు పెడుతూ)

శర : (స్వగతం) హూ! అందగత్తెల్నే తలదన్నే అందగత్తె ఆ సుశీల. దాన్ని ఎలాగయినా అనుభవించాలి. నా ఉంపుడుగత్తెగా మార్చుకోవాలి అది నా కొగిట్లా కరిగిపోవాలి.

[బయటనుండి ఎల్లిగాడు ప్రవేశం. యువకుడే కాని ద్వారంవలన వణుగుతూ చిరిగిపోయిన దుప్పటి కత్తుకు న్నాడు. గడ్డం మాసివుంది. కట్ బస్సును ధరించాడు. పంచ కట్టుకున్నాడు. బలంగల మనిషి. కానిశరసింహం ఎదుట నిలబడ లేకపోయాడు]

ఎల్లిగాడు : బాబయ్యా పిలిచారా అండీ.

శర : ఏరా దొంగనాకొడకా? ఏమయిందిరా నీకు?

ఎ : తలకాయనొప్పి, వల్చు మంటలు బాబయ్య!

శర : అందుకని పరిలోకి రాకుండా ఉంటే తగుకాయా?

ఎ : వారం రోజుల్నుంచి ఇట్లాగే మొండికిపడి పనిజేసినా! ఈయాల పనిజేయలేను బాబయ్య.

శర : మరి మీ బాబు చేస్తాడంటారా?

ఎ : [మాట్లాడడు]

శర : ఏరా మాట్లాడనేరా దొంగనాకొడకా?

ఎ : ఏటి పెప్పేడి బాబయ్య? నాను వచ్చేయ్యలేను.

శర : ఎవరు చేస్తారు అంటున్నా? పండులు తిన్నట్లు తింటున్నారే కదరా నా సొమ్ము! తిన్నదాట్లో కనిపించాలి గోవంతున్నా పనిచెయ్యాలి కదరా. తేర తిండి తిని తేరకండలు పెంచుకుంటే ఏం లాభం? పని చేయాలి. ఒరేయ్ ఎల్లిగా ఒకటిమాత్రం గుర్తుంచుకో. మీ బ్రతుకులు నా చేతులలో ఉన్నాయి. నేను చెప్పిన పని చెయ్యాలి. నేను ఆడినఆట ఆడాలి కదా! మీ బతుకులకు బరిసిపోతు లేవ్వదు.

ఎ : అన్నిమాట లేటికి బాబయ్య? రెపొద్దున్నే వచ్చేస్తా పనిలోకి.

శర : ఈరోజు పొలంపనులు యింటిపనులు ఎవరుచేస్తారా?

ఎ : [చూడం]

శర : ఏందిరా? గుడ్డెద్దులాగా తలకాయ వంచుకుని నిలబడతావు? ఆ! అసలు విషయం మర్చిపోయాను. మీ కేదో కుల్లలో మీటింగు పెట్టారంట నిజమేనా?

ఎ : నిజమే బాబయ్య.

శర : ఎందుకురా మీటింగు? మీ బ్రతుకులకి అదొక్కటేరా తక్కువ.

ఎ : ఎందుకేటి బాబయ్య. ఆకాంతిబాబుగోయమా పల్లెలో మీటింగట్టి మా గురించి చెబుతుంటే మా బతుకులు ఎంత నీచంగా వుండాయో అప్పుడు ఎరికైనాది.

శర : అలాగా!

ఎ : మీరంతా కష్టజీవులు. మీ చెమటతో నేలు మీ కండల్ని కేసుకి సత్తవగా పెట్టి పంట పండిస్తున్నారు. రాసుల రాసుల ధనాన్ని భూస్వాములు తమ గా దెలు నింపుకుంటున్నారు. మీ కేమోతింటానికి పిడి కేడు గింజల్లక కటకటలాడిపోతున్నారు. ఇదంతా యెందుకు జరుగుతుందంటే — మీకు చదువు లేదు. తెలివితేదు. మీకు అన్యాయాన్ని ఎదుర్కొనే ధైర్యం లేకుండా ఆ భూస్వాములు చేశారు. వారు మిమ్మల్ని దోపిడి చేస్తున్నారు. ఈ దోపిడిని ఎదుర్కోండి. భూస్వాములకు ఎదురుతిరగండి.

సర : క్షణంలో కేబిల్ లోని కొరడా తీసి ఎల్లి గాడ్డి కొట్టాడు.

ఎ : అబ్బో! ఏంది బాబయ్య నన్ను ఉత్తి వున్నానికి కొట్టి నారు?

సర : ఇప్పుడు తిరగరా ఎదురు?

ఎ : నేను అసలేదు బాబయ్యా! ఆ కాంతిబాబుగోరు సెప్పి నారని సెబుతున్నాను. అంతే బాబయ్యా.

సర : ఆ కాంతిబాబుకి కాలం మూడింది. కాటికి పాత్యే కాలం కనుచూపుమేరలో కాచుకొని కూర్చుంది ఇంకా ఏమన్నాడు?

ఎల్లి : మీరంతా ఒక సంఘంగా ఉండండి. ఈరోజునుంచి మీ పిల్లల్ని నడుపుకు పంపండి. మీ కట్నానికి కలి ఫలం అడిగి తీసుకోండన్నారు బాబయ్యా!

సర : దీనికి

ఎల్లి : అంత

పల్లె

సర : దానికి

ఎల్లి : నేనే

సర : ఆ! ను

ఎల్లి : కను

సర : ఎంత

సం

సం

చే

సం

ఎల్లి : కా

లకి

సర : ఇప్పు

ఎల్లి : తమ

సర : (కో

లం

ఎల్లి : మా

సర : ఏం

ఎల్లి : ఆ

నా

సర : పి

సరి: పిల్ల మీ గం చేళాదు?

ఎల్లి: అంతరం ఆ బాబుకోరి మాటలి తలవొగ్గేళాం మా
పల్లెలో సంగం పెట్టినారు.

సరి: దాని ప్రసిద్ధంబు ఎవరు?

ఎల్లి: నేనే బాబయ్యా!

సరి: ఆ! నువ్వు (అశ్చర్యం)

ఎల్లి: బొను బాబయ్యా! నేనే!

సరి: ఎంత ధైర్యంరా పిల్ల! నాకు తెలియకుండా ఆ
సంఘంలో ఎందుకు చేరావు? దాని ప్రసిద్ధంబు పిల్ల
సంటూ మహా సమాగా చేబడిన్నావు కదరా! ఏ
చేస్తుందిరా మీ సంగం, కిన్నీర్లు కరువుందా మీ
సంగం.

ఎల్లి: కాదు బాబయ్యా, కిన్నీరు తుడుతాది! నేతోళ్ళ సంగం
లకి కొండంత బలంవితాది.

సరి: ఇప్పుడు ఇక్కడి నిన్ను తంతే ఎవరు తిక్కుతా పిల్ల?

ఎల్లి: తక్కులేకుండా ఏటి! తంజాదు బాబయ్యా!

సరి: (కోపంతో) లేయ్ ఎల్లిగా! అడవాకా వచ్చావంటరా
బండకొడక.

ఎల్లి: మాటలు మీరికింది బాబయ్యా!

సరి: ఏం మాళావురా బండవాయాల!

ఎల్లి: అదే బాబయ్యా! మాటలు వదిలికొట్టువ్వా యింట్లో
న్నాను.

సరి: పిల్ల! ఏం చేస్తారా?

ఎల్లి: తిక్కనేతండా ఏటికి తిక్కతాకు తాలయ్యో?

జరి: తిక్కలేటిరా నా కొడకా! (కొట్టాడు)

ఎల్లి: అబ్బో! తాలయ్యో, ఏటికి తాలయ్యో, ఎప్పుడు తావో?

జరి: కొట్టటం కాదురా! విన్నా ఏ పంథాన్ని కొట్టా
సిండికి బికానా లేది శేంక్ నా కొడుకుల పంథాల్లో
చావ్విలా! (యెళ్ళి కొట్టాడు)

ఎల్లి: [క్రిందకదాడు] అమ్మా!

జరి: ఏరే ఇవ్వడు తెప్పరా నా కొడకా! (జరిపింహం
ఒక్కొక్క అడుగు ముందుకు వేస్తూంటాడు కొరడా
వట్టుకొని. ఎల్లి గాడు భయం భయంగా క్రిందకివారుకే
వెళ్ళి వెళ్ళి జరుగుతూ ఉంటాడు) ఏ పంథుం మీ
చేస్తుందో. ఒరేయో! ఈ సరసి:హం లేలదుశింశు
మీ బ్రతుకులు భగ్గు భగ్గున మండిపోతాయిరా! ఈ
యెళ్ళో ఏరా కొడుకై నా నామాట తెదురువలికి, నా
తెదురు విలుబడితే వాడి శనం కోనేటిలో కోటాట
మాడుతుందిరా.

ఎల్లి: ఏటి తాలూ ఈ కార్జన్నం?

జరి: హాహాహా! కార్జన్నం! హాహాహా! అశ్రమం హాహాహా
అందాకా వచ్చావన్న మాట. కార్జన్నాన్ని గురించి
నాకే నీకులు చెప్పే నీకిమంతుడువా. (కొరడాతో
కొట్టాడు)

ఎల్లి: తాలయ్యో (కోపంగా అరిచాడు)

నర: వంటిరా గొంతు వింటున్నాను.

ఎల్లి: నీతిగా పరికరముకోవడం తప్పా బాబయ్యా!

నర: అప్పుటికి మేము అవినీతిపరుల ముఠా! ఒరేయ్! నీతిని
నీనాడో పాతిపెట్టారా, ఆ నీతి మీకు రాదు, నీతిని
తెలకొల్పే నీతియంటుందా ఆ క్రాంతికుమార్, నీతి!
నీడనిచ్చే జాతినిద్దా మీ క్రాంతికుమార్! వాడిని
వాడి ఆశయాలనీ నిలుపునా పాతిపెడతాం.

ఎల్లి: అది మీవల్ల కాదు.

నర: ఏం కూశావురా?

[కొరడాతోటి ఎలిగార్ని కొట్టాడు, ఎల్లి గాడు ఆ కొర
డాను పట్టుకుని పైకి తీస్తూంటాడు. సరసింహం కొర
డాను బలంగా గురిచేలాగాడు, ఆ డొప్పుకి తాళలేక
ఎల్లి గాడు సరసింహం కాళ్ళపై న పోవాపడ్డాడు]

ఎల్లి: బాబయ్య (కోపం)

నర: హాహాహా! హాహాహా! (కాలు వాడిమీద పెడతూ)
ఒరేయ్ ఎలిగా! నీతి నీతి అని పాతాలు నేర్చుకుంటు
న్నాడు గదరా-ఎదిరా నీ నీతి! యెక్కడుందిరా నీ
నీతి? హాహాహా! నువ్వేం చెబుతావురా, ఇప్పుడు నీతి
యెక్కడుందో తెలుసా? నా కాళ్ళక్రింద నీతి గిరిగిలా
కొలుకుంటుంది, కాపాడరేం, కాపాడండి అంటూ
నేను పెడుతుంది నీతి, ఒరేయ్ యిప్పుడు నేన్ను
రక్షించే దెవురా?

ఎల్లి: నీ నీతిమూలిక చుక్క.

పం: (ఉగ్రుడై) కేయ (కొరడాతో) వర చర మింటా
 కొట్టాడు. ఎల్లి గాయ తాదాసమా వుంటాడు. ఇంక
 చెప్పరా నీ నీతి! దిక్కెవ్వరా, ఏదిని కన్నించే శక్తి
 చెప్పరా?

[కాంతికుమార్ ప్రవేశించాడు]

కాం: అను.

పం: కాంతికుమార్ గారా.

కాం: ముందు అరివిమోన కాలరియ్యి.

పం: తియ్యకపోతే ఏంచేస్తావ్?

ఎల్లి: [కాలు ప్రక్కకు వెట్టి లేస్తూ] కాలు ఇరగదీస్తాము.
 (పైకి లేచాడు)

పం: కేయ. ఎల్లిగా ఈ పిల్ల కాకేగా మీటింగు పెట్టింది. ఈ
 శ్రవణవ్యాధేనా మిమ్మల్ని ఎదురుతిరగనున్నది.

కాం: ఔను వేసే

పం: అంటే నీవు విప్లవాన్ని కేవుతున్నావా. విప్లవకారుడి
 పన్నుమాట.

కాం: ఓహో. కవికి తగిన ప్రతిఫలం అవగటం అవగనుటం
 కూడా విప్లవమే అవుతుందా. మంచిని చెప్పిన ప్రతి
 వాడూ విప్లవకారుడేనా. అనానుకుల్ని అనూనుకుల్ని
 అవినవాలను వాడుకొని అవనరం తీరింతర్వారీ వా
 ముఖా చూడనివారి నేనునాలి. పెద్ద కుజల్ని తిరిగించి
 వారిచేత కాయకన్దం చేయించుకొని మీ గాడెల్ని
 భాగ్యంతో నింపుకొని కులికే మీలాంటివారి నేను

నాటి బాబూ. మా రోజులు ముక్కలయినాయి ఈ
రోజుకి తిండిసింజలు లేవు. మావజు సింజివ్వండి
బాబూ అంటూ మీ వ్యవస్థకర కాదుగదా పని
సింజే ఇలాంటి పుచ్చాస్యస్యస్యి కొరదాలతో పని
వున్న కొట్టికల్లు కొట్టే మిమ్మల్ని పనినారీ

జరి: మిమ్మరే నుమారే! మాంటి వాళ్ళనే హేళించేయరు.
మీతోటి కయ్యావి! కాలదువ్వరు బుగారంటాంటి
భరివ్యత్తు పెందుకు బుగిపాలు చేసుకుంటావు. మా
రోజుకి సురికాకు.

శ్రీశం: మీ కోపతాపంతో మాకేంటి. సాటిమనిషిని నుచి
షిగా చూడమంటున్నా! మీ అనుగులకు నుచుగు
లొత్తి, మీ చేలలో గొడ్డులూగ పనిచేసి, మట్టిలో
మాగిక్యాలు పండించే ఇలాంటి కష్టకీవులకు కడుపు
నిండా అన్నం పెట్టమంటున్నాను. మనషి మనషిగా
బ్రతకడాని! మార్గం చూపించ మంటున్నాను.
మిమ్మల్నే పిమ్మరున్న ఈ మూగజీవుల్ని అవరించ
మంటున్నాను.

జరి: నేరగా లేదిక్కడ అన్నం నర్సిదుల కంపటికి పెట్టడానికి.

శ్రీశం: మాన ఎవరిసయితే నర్సిదులది నీదంగా మార్చాడు
తున్నానో ఆ నర్సిదులే మీలాగా పనిచేయకుండా
పడుకొంటే అప్పుడు ఎవరు నర్సిదులో ఎవరు అన్న
చాతిలో అర్థమవుతుంది. ఎయిర్ కండిషన్ గూముల్లో
పాలపాలుకొల్పే సమామిత్తులో గ్రిడుతడికి వావల

శ్రీమతి మొత్తం పాపాల కరుణలను కనుగొని
 పోయియున్న పుణ్య కర్మములుగానే విస్తరించు.

శర: మాటలు మర్యాదగా రానియ్యి.

శ్రాం: మర్యాదలు నిలుపుకోలేని ప్రశుభలు మీది.

శర: ఎవరివయిందీ త్వరలోనే అనుభవిస్తావు.

శ్రాం: చెవిరిస్తున్నావా?

శర: హెచ్చరిస్తున్నాను.

శ్రాం: అదే హెచ్చరిక నేనూ చెప్తున్నాను.

శర: తలచికును కనికరాదు.

శ్రాం: మీ అక్రిమాల, అన్యాయాలు ఇక సాగవు.

శర: మర్యాదగా ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపో. నా యెదుట ఎప్పుడు
 మాట్లాడుతుంటే వర్ణ ముండిపోతుంది.

శ్రాం: నూ మాటలకి మీ వర్ణ ముండితే నూ చేతుకి మీ
 ఇళ్ళే ముండి ముసైపోతాయి వస్తా. పోదాం కా
 ఎల్లయ్యా.

శర: ఆగు!

శ్రాం: (వెనుతిరిగి) ఏంటి?

శర: నాని అడ్డురాను. లేదా నిన్ను ఏంచేయాలో అదే
 చేస్తాను.

శ్రాం: మంకాలకి చింతకాయలు రావు.

శర: అనుభవిస్తావు.

శ్రాం: ఎవరు అనుభవించేకి త్వరలోనే లేరుతుంది.

[ప్రకాంతికుమార్ వెళ్ళాడు. అశ్వినీ ఎల్లీగాడు అశ్వినీ
మీసాడు. ఇద్దరూ కర్మపతరువాత కాలకారిణి వల్ల
లాగా అటూ-ఇటూ తిరుగుతుంటాడు]

శరీ: ఏ పక్షయితే జరిగరావదుకొన్నావో ఆ పక్షి జరిగింది.
మువ్వజననెఘం తిరుగుచింది. హోదాశిది ఈ కీల్
వాకొడుగులు మాటలు నేర్పాను. పీఠంతిటికీకారణం
ఈ ప్రకాంతికుమార్. ఒరేయ్ ప్రకాంతికుమార్! ఏ
కాలం పోవోయింది. ఇక యెంతోవేపు ఈ లోకంలో
బ్రతిక లేవు, బ్రతికనివ్వను (లోనికి వెళ్ళాడు)
[అయిదుమంది కట్నాల కాంతియ్య ప్రవేశం]

కాంతి: పరసింహం (జరాలు లేదు) పరసింహం!

శరీ: (లోపలనుంచి) ఎవరూ?

కాంతి: నేను కాంతియ్యను.

శరీ: (వచ్చి) ఎవరూని కొచ్చావు కూర్చో!

కాంతి: ఎంటిరా ఏమైంది?

శరీ: జరిగవలసిందే జరిగింది

కాంతి: ఏం జరిగిందో చెప్పు.

శరీ: అట్నంచుంచి మీవాడు యెక్కచోళ్ళాడు!

కాంతి: ప్రకాంతికుమారా!

శరీ: పోయి వాడే!

కాంతి: వాడుగురోజు రియింది.

శరీ: ఎంతయినా కత్తులొచ్చింది కాంట్టి పీల్ చేక్కటం ఎంత
యినా నుందిది.

కాంతి: ఏంటిరా?

నర: నీ తిమారుడు నాపైనే వచ్చేయ్యారే ప్రాంతాన్ని కాంతి: మ

కాంతి: అంటే?

నర: ఆ గూరి యడవల్ని నవ వేయగొని ముఖా
నున్నాడు.

కాంతి: ఆ!

నర: వాళ్ళకి నామీద లేనిపోనివన్నీ నూరిపోసి నాపై గొ
రేపుతున్నాడు.

కాంతి: అలాగా!

నర: నా యివ్వమేటి ఏడు జాగా తెలుసుకోవూ, యి
యవ్వం.

కాంతి: నా యివ్వమేటిరా చవటవన్నాటి! పిల్ల వాడు ఏదో
అంటే చెప్తుంటేమీ మెలివేయక యింకా రి
మనా అని నాతోటి చెబుతున్నావురా!

నర: చెప్తుంటే మెలివేసేంత చిన్నవాడు కాదురా నీ కొడుకు.
దేశాన్ని ఉద్ధరించేంత పెద్దవాడయిపోయాడు.

కాంతి: ఏద్యాడు.

నర: అలవ్యంచేస్తే తన్ను వడిపిస్తాడు.

కాంతి: అభ్యోగించాడు పిల్లనన్నానీ.

నర: ఒకే కాంతియ్యా! నీ కొడుక్కొడుకురా ఆ కిలం
రిక్కువ మక్కలతోటి.

కాంతి: అక్కడే వుండిరా చిల్క.

నర: ఏంటి?

కాంతి: మానె యో కనిపెనే పులిగాడికి ఒక కూతురుంది.
 పరి: అంది నుంచి అందగత్తె, ఇంతో యంతో చదివే
 బిడ్డది.

కాంతి: ఆ పిల్లని మా ఎక్కడికి ప్రేమించాడివి
 పరి: ఆ!

కాంతి: పెళ్ళి చేసికొంటావని!
 పరి: అలాగే!

కాంతి: వేరే కాపురం పెడకావని,
 పరి: ఆ!

కాంతి: అదీ కల్లెలా పెడకావని,
 పరి: అదీదాకా వచ్చిందన్నమాట.

కాంతి: అన్నమాటంటి అన్నమాట! పదిమంది చెప్పుక
 మాడే నీతి ఒక మార్గం అలాదించారి.

పరి: ఏం చేశాం?

కాంతి: అది చెరిస్తే నీదాకా ఎందుక?

పరి: అసలేమింపానా?

కాంతి: ఆ కులంతిష్టాప పిల్లనిదీర్చు మరొక ఆమ్మాయిని
 పెట్టి చేసుకోవటం. ఈ అశయాదే నేనట. ఈ
 పిదపాకాదే నేనట. ఇలాంటి మరొక బట్టివుంటుంది
 నీయట. యా పులిగాడి కూటాన్ని రక్కె చేసుకొంటా
 వని అన్నక పెళ్ళి చేసుకొంటావని చెబుతున్నాను.

పరి: [వెళ్ళిపోతూ] వస్తాను!

కాంత: మున్ను వానిని గొల్పినాడు పెద్దాచార్యం పెద్దాచార్యం
 గాని తన పుత్రుల మహా ౧ నిష్ఠాని కలుగునాడు
 అది ఎలాంటి సంబంధం, 100 ఎకరాల మాగాణి,
 ఎకరాల కొబ్బరితొట, 30 ఎకరాల విమ్మతొట,
 ఎకరాల చెరకుతొట అట్ట అటవీనం రెటమకు
 గలం.

నర: ఈ సంకతి చెప్పావా?

కాంత: చెప్పటం ఏం ఉర్క. నివయాన్నంతా పొడం
 తేనెలో కలిపి నాలుక అందించినట్లు చెప్పా
 వుంటేగా! వాడి ముక్కు ఎంతవేరంటే! ఆ కులంతా
 దానిచుట్టు తిరుగుతుంది అంత కల్పం వచ్చేటప్పుడు
 కావన్న కంటారా చెప్పరా.

నర: ఊ!

కాంత: మున్ను గాడికతోరిపాలం గంగరాజుగారి విగ్రహం
 ఉత్తరమొచ్చింది. వాళ్ళమ్మాయి కట్టుంలో ది. ఎ
 చేరువుతూంకట. 100 నెవర్ల బంగారం వుంది, 500ఎక
 రాల మాగాణి, 400 ఎకరాల మొట్టపొలం, దాదాపు
 60 కక్షల కగడు, 4 బీతోటలు, 8 ఫాక్రీలు ఇంక
 భవనంలాంటి 10 పెద్దభవనాలు, ఇది ఎలాంటిసంబంధం
 మేలిమి బంగారం లాంటిది. అలాంటి సంబంధాన్ని
 కావన్న తులం తక్కువదాన్ని, గుణం తక్కువ
 దాన్ని కావాలంటున్నాడు.

నర: ఇప్పుడు చేదాం నర?

కాంతి: ఏలాగయినా ఆ పులిగాడి మాతురుమీదనుంచి మా
[కాంతినిమోగ్ మనసు మార్చారీ. ఎలా.

నరి: అవలు ఆ పులిగాడి మాతురు నుకీలను నేను పైకి పట్టు
నుడిచిగా ఉంచుకొందామని కలలుగన్నాను. మీ
వాడి నువ్వూ ఆ నుంకరిపై నే ఉంకన్న మాట.

కాంతి: మా వాడు ఒక్కడేటి ఈ పొక్కి నుర్రులంకలువాడి
వాడి నేడినేడి మాపులన్నీ ఆ వగలాడి వంటిపైనే
కొండి.

నరి: ఇంకి ఆ నుకీలమీదనుంచి మీవాడి మనసు మార్చారీ
అంతేగా.

కాంతి: అంతే మరి!

నరి: అయితే ఒకపని చేయాలి.

కాంతి: ఒక్కంటి వంకపనులు చేస్తాను.

నరి: మివ్వుచేత వంకపనులూ ఒకఎత్తు ఇవ్వుడు చెయ్యిరాత్రు
పని ఒకటి ఒక ఎత్తు.

కాంతి: చెప్పండి మరి!

నరి: ధైర్యముందా నీలో!

కాంతి: ధైర్యశ్యానికేమింది మీమాలయపర్వతమంత ఉంది.

నరి: ధైర్యపడకూడదు!

కాంతి: ధయం అనేది నన్ను చూచి ధయపజార్పించే.

నరి: అలాఅయితే ఒకపని చెయ్యి. (కాంతియ్యి తెలితా
మీలో రహస్యంగా చెప్పాడు)

కాంతి: హాహా! మన బాగులదా లేగాది ఏదైనా చేస్తాడు.

మరి: యింకా వెళ్ళి ఆ పనులు కాచివేస్తా.

కాంతి: అలా, వెళ్ళిస్తా! (వెళ్ళుచు)

మరి: హాహా! ఈ రెండు ప్రాంతములూ గ్రామములూ
అలా చిన్నగా పడిపోతారు ఈ పరిస్థితి మాకు
చేస్తే ఇంకా కిట్టలు లేదు హాహా!
(అయిదునంది పులిగాడు ప్రవేశం)

పులి: కాబయ్యా!

మరి: ఏంటిరా పులిగా?

పులి: అలా ఈ ముత్యాలు చేత ఎల్లు కడిగింది ముగ్గు
తెల్లగా.

మరి: స్త్రీలంకా రాయలు చేయాలి ఇల్లంతా!

పులి: మీకు ఏమైనా బాబయ్యా. (హాలోయి) బాబయ్యా
ఇయ్యాల పొద్దుపోయింది తర్వాత ఎంటికెళ్ళి కడు
తంటా!

మరి: ఎందుకురా, పొలంలోని కొమ్మండగిర కడుకో.

పులి: ఇంటికాద మరేం ఒక్కటే బాబయ్యా. పడిపిల్ల భయ
తడున్న.

మరి: పరిహారేమిలేరా. ప్రక్కవాళ్ళు తింటుంటా.

పులి: మీ ఎల్లు బాబయ్యా!

మరి: ఎక్కువకుక బాగ్గి! పొంగలు బాగా తినుకుకున్నా
కొమ్మండగిర కడుకో, ఇంటికెళ్ళు.

పు : అబ్బాగో బాబయ్యా!

పులిగాడు బయట నరసింహునిలోకి రోలోనుంచుకొని
బయట అరిచాడు

(లైట్స్ ఆఫ్ అండ్ ఆన్)

[అబ్బబ్బ బయటనుంచి, అన్నం అరుపులు విని
విస్తుంటాయి. దూరంనుంచి భగవద్గీతం కుక్కల వానిలో
వినిపిస్తుంది. గదిలో ఎవరూ ఉండరు. అయితేనుంచి
"బాబయ్యా" అని పులిగాడు గోలెట్టాడు. అక్కడ
భయం అనేదేవుని విడిచిపెట్టాడు. అంతేనా? మరలా
"బాబయ్యా" లోపలనుంచి నరసింహం "ఎవరూ
అన్నాడు. మరలా బయటనుంచి పులిగాడు బాబయ్యా
అనే వాడికేక ఒక్కసారి ప్రవేశించాయి. అదే పని
యంలో లోపలినుంచి నరసింహం ప్రవేశం]

జర : పంటిరా! అలా అరస్తున్నావు?

పు : నా కొంప నిలుపునా కూలిపోయింది బాబూ! నా ఆ
అడిఅర అయినాది బాబయ్యా! (వచ్చు)

జర : పంటిరా? ఏమైంది?

పు : జరగరావడే జరిగింది బాబయ్యా! ఎవరికోవలసియితే
నేను అరిచానో అప్పుడొక్కడిని వెళ్ళిపోయాను
బాబయ్యా!

జర : వెళ్ళిపోయింది ఎక్కడికి?

పు : పైలోకానికి బాబయ్యా. మనకి కనిపించని వినిపించని
దేవుని

జర : వెళ్ళిరా?

శ్రీ : ఇంకెవరు బాలయ్య? నా ప్రాణంలో ప్రాణం, నా మామను నుగిల బాలయ్య! నా తల్లి - నా బంగారు తల్లి పోయింది పాపపాపం...

శ్రీ : అ!

శ్రీ : (తేలులోంచి తీర్చికం తీసి ఇస్తూ) ఇది నో బాలయ్య నా బంగారు తల్లి పెలో కాసికిపోతూ నాకోడం రాసి పోయిన కాసిరిం బాలయ్య.

నాన్నగార్ని

ఇసుస్కారం.

ఈ లోకంలో బ్రతికటం నాకు యిష్టంలేదు, నా కడుపులో ఒక నేరాలికి ప్రతిరూపం పెరుగుతూంది. నేనునద్దీక వాలో నా పెళ్ళి జరిపించటానికి నీవు ఇష్టపడలేదు, అందుకే ఈ లోకంలో నేను ఒక వతితగా బ్రతికను. చిరహింస ఇరించలేదు.

ఇట్లు

కుమార్తె

నుగిల

శ్రీ : వీరా! నీ మామకు ఒక అల్పాయిని ప్రేమించినానను, తమపూ అన్నీ అర్పించినట్లు ఆ కారణంగా ఆమె గొప్పతన అయినట్లు, ఆ అల్పాయిని పెండ్లి చేసుకుంటాడంట నీవు ఇష్ట పడలేకటగా?

శ్రీ : బాలయ్య! లేదు! బాలయ్య! నాదిష్ట వోరినీ తీయించలేదు. పెళ్ళి నడుకంటూనని నన్ను ఏ లోకా అడగ

నేను బాబయ్య నాకు ఉన్న బిక్కగానాక్క అది ఆ
మీరే బాబయ్య. అది కోరితే నేను కావంటానా?

మర : నిరీ ఇంత! ఎలా మరణించింది?

పు : మా పల్లె! పక్కనున్న బాయిలో పడింది.

మర : ఏదీ ఆ చిల్ల గుట్ట! చాటుచున్న బాబిలోనా?

పు : అవును బాబయ్యా! ఆ బాయే నా చిల్లిని పొట్టప
పెట్టుకుంది.

మర : నువ్వెలా తెలుసుకున్నావు?

పు : నేను కొట్టాకాడినుంచి యింటికొత్తుంటే మా పల్లెతో
ఆడంగులు సూసినారు, ఆ బనాన్ని చూచి నేనక్కడి
కెళ్ళాను. ఆ బాయిలో తొంగిసూకా... అంతే
బాబయ్య నా గుండె ఆగిపోయినంత పడయింది.
"అమ్మా" అంటూ కేకపెట్టా. నూరి బాయిలో పడ
బోతూవ నన్ను ఆర్పు పట్టుకున్నారు బాబయ్య!
(వదుస్తూ వుంటాడు)

మర : ఏడవకురా?

పు : ఏడవక ఏటి పెయ్యమంటారు బాబయ్య! పుక్కు
రెండు కర్కుపోయాయి. నా పాగుంపోయినా బాగుం
డేది. ఆ దేవుడి నాయంలేదు. ఆడు దుర్మారుడుఆడు
ఆ దేముడే మంతోడయితే నన్ను తీసకపోయి నా
చిడ్డని కాపాడుంటే ఎంత బాగుండేది?

మర : ఆ దేవుడిదేముందిరా? అంతా మనం చేతుకున్న పాప
పుణ్యా! పరితిమీరా! ఇవ్వుడు బయగుతుంది.

అ : అయ్యో, ఎంత బాగుం చేసింది నా పుత్రం. ఎంత
బలముగా ఉన్నాడో ఎప్పుడో ! ఇది నాకు కలిగిన
పొరుగు కుటుంబ పోరాడు ఆ మాయవారి కలిగిన

అది : ఈ వా ర విశేషరికి నా గుండె అగిపోయినది ఈ
యందు నా వాదం చూస్తే కళ్ళు వెంట పీరు అగ్ని
వేదు. నీకే ఇంత బాధగా ఉంటు ఇది నా కంటి క్షా
లంగాలి అయిపోరా! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది.
అప్పుడు మర్నీ పోయి ముందు జరగవలసిన తరంగమంతా
జరిపించు, ఇలా అధయిర్వపడితే ఎలాగరా?

పతి కనేది బాలయ్యా? పోలిపోయి వచ్చారంటే కంటా
యిల్లి కెట్టాడింట బాలయ్య. అప్పుడుదాకా మన
తనవాని బయటికి తియ్యకూడదంటే

పద : అది : జమోయ్! పోలీసులొ లే ఈ ఉత్తరం చూచి
నిన్ను వెంట్రో పెడతాదు ఇది హత్యతో పమాణం
ఈ ఉత్తరం ప్రకారం అంతా నీవైతే జరిగినట్లు దిశ
వెలుపొతుంది.

శ్రీ : మరి మేటి శిష్యాబిష్యా?

சென்னை : ஸ்ரீமத்தேவம்மாள் கல்வி நிறுவனம்.

ಪು : ಅಕ್ಕಿ ಮೆರೆವುದು ೧೫೯ ನಾ ಬಾಯ್ಕು

28 : జువ్వ పెట్టకేగేది లేందీ వాళ్ళకెందుకు? వాళ్ళ
కావల్సింది గానం.

20 : నాకాదే నానిగొంతు నూపాయలు దీపదాస
కావయ్యా.

१० : किंवा यांनाही काय?

- 1 : అది బాయిలో ఉంది బాబయ్యా!
 2 : బాయిలో బంగారముండేదేలేరా!
 3 : అవును బాబయ్యా, నువ్వీల చెవులకి వుమ్మలు వేయించు
 కండి. అయి దాని చెవులకే ఉండాయి.
 4 : ఆ పోలీస్‌గార్డు ఇవో పెడర్థపువాణ్ణి (అలోదించి)
 ఎవరీ నీ పెద్దరవుణ్ణి నాలగొడలూ, ఆ అమ్మాయి
 చెవులమ్మలు నాకీవ్వు, నీకు మెలాంటి ఆపాయం
 లేకండా తెలుకీ పోకండా నేను చూస్తా.

5 : నా కూతురు పోయిందేరవారే నేను తెలుకీ పోలే
 మూత్రమేం బాబయ్యా!

6 : ఓ! అదేబయిరా నీకు తెలిసింది. చంపితే ఒక్కపారి
 చావయ్యి. కానీ ఈ పోలీసులు వీళ్ళు రోనా తెల్లో
 పెట్టి గోధూలో ఎముకలు సున్నం చేస్తారు. చీరెవో
 చేస్తారు.

7 : మరేం చెయ్యమంటారు?

8 : పెద్ద పెంటన అమ్మాయి శవాన్ని బాయిలో నుంచి
 లయటి! నీసి తగుల పెట్టండి! పూడ్చి వేయకండి!
 తర్వాత ఆ వద్దకు పోలీసులకి నీవు యిచ్చే నాలగొం
 కలు ఇచ్చి పోకేస్తా. ఇవ్వుతు ఉన్నాయో దబ్బులు.

9 : (మీద కొంగలో నుంచి దబ్బు తీస్తూ) ఉక్కు పైవా
 బండ్ల పాతూ క్లగ్గతే ఉంటాయి కానీ ఆ బతుకుల
 కొంగలో ఎట్లా ఉండుతాం బాబయ్యా! ఇదిగో
 నాలగొంకలు.

శరణి: (తీసుకొని) వచ్చు. త్వరగా ఆకలి పూర్తికై
కలిపించుకొనడా వచ్చిపో.

కొం : అట్లాగే బాబయ్య. (గబగబా బయటికెళ్ళాడు)
[పరిసరిపాం చెల్లుకు తీసుకొని లోనికికెళ్ళాడు. బయట
వెంచి కొండయ్య చాటపాడుతున్నట్లుగా పాగా
తాగినోడు వరగలోకం బోతాడు కల్లుతాగినవా
కెలావం పోతాడు]
[పరిసరిపాం వచ్చి] ఒరే కొండయ్య కొండయ్య

కొం : (తులతూ ప్రవేశం) ఏంటి పెద్దయ్యగారా.

శరణి: నీతో ఒక చిన్న పనివుడిందిరా!

కొం : వాతో కనిలేని నాకొడు ఏమడులెండి బాబూ!

శరణి: ఓరి విడుగా! (మాట చెప్తూ ఏదో చెప్పాడు)

కొం : అట్లాగే దొరా! అయితే చెనలు...?

శరణి: ఇదిగో తగలదు ఆ చోటుకి

కొం : అట్లాగే బాబు. (బయటకెళ్ళాడు, బయటినుంచి గబ
గబా కాంతయ్య ప్రవేశం)

కాంత: అరే, శరణింమా!

శరణి: ఏంటిరా అలా వెదికిపోతున్నావు!

కాంత: నీవు చెప్పినట్లు ఆ అమ్మాయి సుకీలను వెద
బాబులో పడవేళాను.

శరణి: పరే ఈ ప్రత్యేకం ఎలా తయారు చేయించావు?

కాంత: బాగా బడిల్లే నమయంలో నేను పల్లెలో పడవో
పుల్లిగాడి ఇంటికెళ్ళి గొంతుమార్చి పిలిచాను. ను
వెన్ను తన తండ్రిగా కాలించి రిడిగ్ తెలిసి

శరణి: వి
కాంత: అ
నే
ఒ
అ
చ
క

కొండ: న
కాంత: అ
కొండ: క
కాంత: నీ
కొండ: వి
ని
కాంత: న
కొండ: క

నీవేది ఎలా
య్యదు)
మ. బయట
సా రాయి
రాగివవాడు
కొండయ్య!

కంటే కిల్లి చూచి భయపెడుతూ ఆ అమ్మాయి
కొడు మూకాను. వృత్తికం ప్రాయమున కిదికొది
ప్రాయంచాను
ఆ తర్వాత ఏకే ఒక్క పోటుతో ఈ లోకిం వంది
య్యెను సాగసంపాన. ఆ శవాన్ని భూమి కేయిని
ఎవరికంటా బడకుండా బాయిలో పడనేకాల.
దిన్నగా ఇల్లు చేరుకొని నిద్రపోదామని ప్రయత్నిస్తే
దినకటి చేనేగా!

కొం: మీ కొడుకు శ్రాంతికుమార్ ని ఏం చేశావు?
కాం: అదా, అదృష్టమనేది కలిసివస్తే అదంతవని? మొన్న
నేను కట్టు మెళ్ళిపప్పుడు మావాడి న్నహితుడు
ఒకడు బాగాలేక హాస్పటల్ లో చేరాడు. నిన్న నాకు
అది గుర్తున వచ్చి, వాడితో చెప్పి చూచి రమ్మని
చెప్పాను. వెంటనే బయలుదేరి కట్టుం వెళ్ళాడు.
రాత్రికి రాత్రి నేను ఆ అమ్మాయి...

[కొండడు ప్రవేశం]

కొం: సభాచేశావు. అంతేగా!
కాం: అ! కొండమా!
కొం: నేనే! భయంగా ఉంది కదూ!
కాం: ఏకేలా తెల్సు ఈ విషయం!
కొం: కిల్లి పాలుతాగుతూ తననెవరూ చూడలేకను
కుంటుండట, అలాంటి వాడిని శాంతియ్యా నువ్వు.
కాం: నవ్వు చూశావా!
కొం: ఈ రెండు కళ్ళతోటి చూశాను.

చంపి
కొం: కిల్లి
మరి
దింపి

కాంతి: ఆ.

కొండ: అ! అది అలా గుడ్లు తేలిస్తే లాభం లేదు. అవి
వారీమలు వచ్చేస్తున్నాయి.

కాంతి: వారీమలా!

కొండ: వారీమలులే లేలియదా! కల్పంమంటే వస్తున్నాయి.

కాంతి: ఎలా చెయ్యాలి సరసిమాం?

కొండ: కేవలం చెప్పింది?

కొండ: ఒక చిండు పాగాన్ని నీవిన కపాయివాడివి, వారీమలు
రాగానే వాళ్ళకు ఈ ఇషయం చెప్పి నీకు కష్టం
వేయతా!

కాంతి: ఒక కొండయ్యా! నీ కాళ్ళి వండం చెప్పక
చెప్పకురా!

కొండ: అయితే కొంత ఇర్పు అవుద్ది!

కాంతి: ఎంత?

కొండ: మీరు చెప్పండి. అది మడ్డర్ కేసు. దాదాపు
10 వేలకి పైస ఉండాలి.

కాంతి: అమ్మా అంతా!

కొండ: పాపం వయసులో ఉన్న పిల్లని చంపితే మరి ఎంతసే
కున్నావ్.

కరసి: ఒకేయ్ కొండయ్యా! నువ్వు కొద్దిసేపు బయటకు
వేయ మాట్లాడిపిలుస్తాను. (కొండయ్య పైటిపోవువా)

కాంతియ్యా! ఈ లాభంలేదు పరిస్థితి అడ్డం తిరిగింది.

కాంతి: 10 వేలు నా దగ్గర లేవు!

కరసి: ఎంత ఉన్నాయి?

కాంత: నాలుగువేలు ఉన్నాయి?

మరి: అయితే ఇలా ఇవ్వు. ఆ కొండకి నేను ఎలాగో నచ్చి చెప్పి వంపుతాను.

కాంత: ఇదిగో! (నేలులోంచి నల్లు ఇచ్చును)

మరి: (నీనుకొని) ఇక నువ్వు వెనక్కి తిరిగి చూడకండా వెళ్ళిపో! (కాంతయ్య వెళ్ళును) 3 వేలు నేలులో దాచి ఒక వెయ్యి చేతిలో ఉంచుకొని ఒకటి కొండా! కొండా!

కొండ: ఏటి బాబూ!

మరి: ఆడివర్గి గేముందిరా! అంతా అయిపోయింది. ఒక వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చాడు! ఇవిగో నీనుకో!

కొండ: (నీనుకొని) భలేవారు బాంధ్యూ మీరు. దారికి పోయ్యే నన్ను పిలిచి వెయ్యి రూపాయలు యిప్పించారు. మీ నేలులో మూడువేలు ఎవరికంటే?

మరి: ఆ!

కొండ: నాకంతా నేలువండి! 4 వేలు కాంతయ్య ఇచ్చాడు, మీరు మూడువేలు దాచిపెట్టుకొని ఒక వెయ్యి నా కిచ్చాను. ఆ మూడూ ఇటివ్వండి పరిపొద్ది!

మరి: నాకూ?

కొండ: ఇవ్వు చెబుతాను | యిచ్చాడు. కొండయ్య నీను నున్నాడు]

నర : చెప్పరా?

కొంత : పాతికథ తిర్వాత, ముందు మీరు యివ్వవలసి
ఇవ్వండి.

మట్టర్ చేసినోడు నాలుగువేలు ఇచ్చాడు. మట్టర్ చేసినోడికంటే చేయించినోడికి తీక్షణత అన్వేషించాలి. అందుకే సుప్రసిద్ధ ఇచ్చుకుంటానో చెప్పండి.

నర : వేసెందుకు?

కొంత : పాతికథ మళ్ళీ చెప్పాలా! మట్టర్ చేయించినందుకు

నర : అ!

కొంత : అలేదు, ఊలేదు, త్వరగా రివేలు ఇచ్చుకో. లేకుంటే పోలీసులు, పిస్తాళ్ళు, పంకెళ్ళు కైలుతీక్షణ

నర : తిగ్గించరా!

కొంత : తొంగతనం చేసినా చట్టపరకారం చేయాలి. మట్టర్ చేసినోడు 4 వేలుగానే చేయించినోడు రివేలు ఇవ్వటం చట్టం, నాయం, ధర్మం!

నర : కాగుతోతుంటే కూడా చట్టం తెలుసా?

కొంత : చట్టాన్ని నిలబెడుతుందికూడా కాగుతోతుంది మరచిపోకండి. తొంతరగా ఇవ్వండి కున్నా. అవతల పోలీసులు.

స: (దాయక్ సారుగునుంచి దబ్బు తీసిఇచ్చి) ఇదిగో!

గంధ: మళ్ళోత్రా బాబయ్యా! (దబ్బు తీసుకొని పోతూ)

స: మళ్ళీ ఎందుకు మా ప్రాణాలు తియ్యటానికా?

గంధ: నికార్సయిన నాటుసారామీద ఒట్టుపెట్టుకొని చని

స్తున్నా తథాస్తూ! (వెళ్ళాడు)

స: అరె! ఏడితోటి వ్యవహారమంతా చారిపోయేవాడ్ని

పిలిచి తన్ని చ్చుకున్నట్లుగా వుండే. అరనిమువంలో

ఆరువేలు వసూలు తీసుకొని పోయాడు. ఏదో ఒక

రోజు ఈ త్రాగుబోతు దగ్గరనుంచి ఆరుకిఆరువసూలు

చెయ్యాలి. ఏదో ఒక కేసు ఈ యదవపై మోపి

జైలుకి పంపాలి.

[బయటనుంచి శ్రాంతికుమార్ నుడిగాలిలా ప్రవేశం]

శ్రాం: లేయ్, సరసింహం! (కొవంతో పెద్దగా)

స: శ్రాంతికుమార్!

శ్రాం: అవును శ్రాంతి! అంటే విప్లవం! మీలాంటి నంఘ

ప్రదోహులకు విప్లవమంటే భయం, గుండెలు పగిలే

భయం!

స: నువ్వు...నువ్వెందుకొచ్చావు?

శ్రాం: కడుపుమండిన పేదప్రజలు ఏంచేస్తారు? ఆకలిమంట

తో ఆవురావురు మంటున్న పెద్దవులి ఏంచేస్తుంది?

స: అంటే నువ్వు!

శ్రాం: ప్రతికార జ్వాలలతో మండిపోతూ పగ పాథివు
కోసం కంటా విప్పిన పెద్దవులిని.

పర: ఎవరిమీద పగ పాథిస్తావు?

శ్రాం: నీమీద.

పర: నాపైనా?

శ్రాం: ఔను.

పర: ఎందుకు?

శ్రాం: అభంగుభం తెలియని కన్నె పిల్లని కాటికిపంపిసండుకు
వబ్బుకోసం అడ్డమైన గడ్డితిని అమాయకుల పాదా
లతో అడుకున్నందుకు. నుకల ఎవరు నా ప్రేయసి.
మీరు కావలసింది కులం, మాకు కావలసింది మనస్సు.
కులమత భేదాలు వృష్టించి ఈ సంఘాన్ని కలుషిరిం
పేదప్రజల జీవితాలలో ప్రళయం సృష్టించే మీలాటి
వంఢుక్రోహులకు స్థానంలేదు. నీ లాంటి అవినీతికరు
లకు స్థానంలేదు. ఈ సంఘంలో నీలాంటి దుర్మూడులు
వున్నంతవరకు ఏ వ్యక్తి ముఖకాంతులతో ప్రతికరేమ
అందుకే నిన్ను చంపుతాను. అవినీతి నిన్ను చంపు
తాను.

పర: కుమ

శ్రాం: (ప

చా

పర: [కడి

శ్రాం: [ప

[ప

[బ

శాంతి: ఆ!

శ్రాం: నీతి

[ప

చా

నీతి

[క

బా

శాం: ఒక

మ

శ్రాం: (ప

మ

నర: ఈమూర్!

క్రాం: (నవ్వి-కత్తిరిసి) అవినీతి నీ ఆయువు తీరింది... (పొడి
చాడు-నవ్వుతు) అవినీతి నీకు దిక్కెవరు?

నర: [పడిపోయాడు కింద] అబ్బ!

క్రాం: [నరసింహంపై కాలుపెట్టి] అవినీతి నీకు దిక్కెవరు?

[నవ్వి] అవినీతి నీకు దిక్కెవరు?

[బయటనుంచి కాంతయ్య (పవేశం)]

కాంత: అ! ఏమిటి?

క్రాం: నీతికీ అవినీతికీ జరిగిన పోరాటం, భీషణ సంక్రామం

[నవ్వి] నాన్నా! ఈ భీకర పోరాటంలో ఎవరు గెలి

చారో తెలుసా! [వచ్చిగా] హాహా నీతి...నీతి...

నీతి గెలిచింది...హాహా...అవినీతి అంతమయింది.

[కత్తితో కాంతయ్యను పొడిచాడు. కాంతయ్య

బాధపడుతూ కిందపడి]

క్రాం: ఒరేయ్ బాబూ! ఎంతపని చేశావురా! కన్నతండ్రిని

చంపేశావురా! కన్నతండ్రినే చంపేశావు.

క్రాం: [నవ్వి] అన్యాయం, అక్రమం అధర్మం అవినీతి ఎక్కడ

ఉంటాయో అక్కడే ఈ క్రాంతి ఉంటుంది. అంతిమ

విజయం పొందేదాకా శ్రాంతి పోరాడుతుంది. కన్న
తండ్రి కావచ్చు కన్న తల్లి కావచ్చు. అవిసీరిని అద
రించేవారికి ఈ శ్రాంతి గుండెలో గాలం. ప్రక్కలో
బల్లెం. ఈ నాటిలో ఈ గ్రామం వీడ విరగడయి
పోయింది. ధనమద దురహంకార శక్తియే ఓడి
పోయాయి.

[బయటనుండి ఇన్ స్పెక్టర్ ప్రవేశం]

(శ్రాంతి సవ్యతూ ఉంటాడు)

(ఎస్. ఐ శ్రాంతికుమార్ కు సంకెళ్ళు వేయించాడు)